

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή { 'Ετησ. Δο. 4
'Εξωτ. » 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ
Αί Συνδρομαί άρχονται την 1 Δεβρίου ή την 1' Ιουνίου έ. έ.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΔΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 28

1 ΜΑΪΟΥ 1920

ΑΘΗΝΑΙ, 'Οδός Νέης 11—'Αριθ. τηλ. 9-97

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΒΟΛΟΥ

Κ. ΡΑΔΟΥ, καθηγητού του Πανεπιστημίου

Ο ΜΟΥΤΣΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

Ίστορικό διήγημα για Προσκόπους

Ἡ «Ἀθηνᾶ» φέρουσα πάντοτε τὴν σημαίαν τοῦ ἀντιναυάρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς «Β'. Ἑθραϊκῆς μοίρας» ἀπέτελε μέρος τοῦ στόλου, ὅστις τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ 1826 ἐπιμόνω διαδραμῶν ὑπὸ τὴν Ὁξείαν νῆσον ἐπέζητει τὴν κατάλληλον στιγμήν νὰ ρίψῃ τροφὰς καὶ πυρομαχικὰ εἰς τὸ ἀπεγνωσμένως μαχόμενον Μεσολόγγι. Τὸ τουρκικὸν ναυτικὸν συσκέπτετο τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Πατρικίου κόλπου φοβερὰ σχεδιάζον, ὅτε τὴν

πρωίαν τῆς ὀγδόης Ἰανουαρίου πᾶσι αἱ Ἑλληνικαὶ μοῖραι ἐπωφληθεῖσαι εὐνοϊκῆς τοῦ ἀνέμου τροπῆς ἐπλησίασαν ἀπροσδοκῆτως τὸ Βασιλάδι. Παρρηθὺς τὰ μεγάλα ἐφόδια καταβιβάζοντι καὶ καταφορτὰ διπυρίτου ρυμουλκοῦνται πρὸς τὴν λιμνοθάλασσαν, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου δύο ἀξιωματικοὶ τῆς ἠρωϊκῆς φρουρᾶς ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος κομισταὶ ἐπιστολῶν: «Οἱ Μεσολογγίται ὀρκίζονται ὅτι δὴν θέλουσιν ἀρῆσαι Αἰγύπτιον ζωντανὸν νὰ γυρίσῃ εἰς τὸν Μο-

ρέαν. Ἀλήθεια ζητοῦν φωμί· ἀλλέως βέβηκα δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑποφέρουν πολλοὶ ἀπέθνον ἀπὸ τὴν πείναν. Ἐφαγαν τρεῖς ὄνου· καὶ τρεῖς καμήλας ποῦ ἄρπαξαν τοῦ Ἰμπραῖμ.». Εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ναύαρχος παρευθὺς ἀπεκρίνετο γράφων: «Θαρρεῖτε· εἴμεθα ἐδῶ καὶ πάσχομεν μαζί σας». Καὶ ὧς ὑπερέγραφο: «μῆς κίμετε μεγάλην χάριν νὰ μᾶς στείλετε καὶ καμμίαν νέα ἐφημερίδα». Ὁ βομβαρδισμὸς δὲν εἶχεν ἀκόμη καταστρέψῃ τὸ τυπογραφεῖον τῶν «Χρονικῶν» τοῦ Μεσολογγίου.

Τὴν ἐπαύριον ἡ θάλασσα ἐξεμάνη· μόλις δύο ἄγκυραι κατὰ σκάφος κατορθοῦν νὰ συγκρατήσουν τὴν παρατάξιν. Τῆς εὐκαιρίας δρᾶττονται παρατόλμως οἱ Τούρκοι· δεκατρεῖς φρεγάται καὶ κορβέται, ἡ πρωτοπορεία, ἐπιφαίνονται οὐριδρομοῦσαι. Ὁ ναύαρχος δὲν προφθάνει σχεδὸν νὰ ὑψώσῃ τὸ ἔν μετα τὸ ἄλλο τὰ σήματα, «ὁ ἐχθρὸς!» «ὁ ἐχθρὸς ἔρχεται ἐπάνω μας», τ' ἄρματα στὴν κουβέρτα» «ὄσοι εἰσθε εἰς τίρα κανονιοῦ, ἀρχίσατε πῦρ!» Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἕλληνες φρονίμως σκεπτόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ πάθουν ὅτι οἱ Γάλλοι εἰς τὸ Ἀβουκίρ, κόπτουν τὰς ἀγκύρας των, ὁ δὲ κλύδων ἀναλαμβάνει νὰ χωρίσῃ τοὺς ἀντιμαχομένους. Τὸ κύμα ἀφρίζει, λυσσᾷ, χοροπηδᾷ ἕως ἐκεῖ ἐπάνω, εἰσβάλλει διὰ τῶν κανονιοθυρίδων, τὰ πυροβολεῖα πρέπει νὰ κλείσουν, τὰ πυροβόλα νὰ πρόσδεθῶν στερεῶς ἡ μάχη ν' ἀν βληθῇ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τοῦ... Ποσειδῶνος Τὴν μεθεπομένην δευτέρα συνάντησις· ὁ πυρπολιτὴς Πολίτης ἀνατινάξει εἰς τὸν ἀέρα τὴν κορβέταν τοῦ Μουσταφᾶ - Τσαμελεῆ. Τὸ θέαμα εἶνε φοβερόν. Πελώριον νέφος ἄνω λευκόν, μαῦρον καὶ πύρινον κατὰ τὴν βῆσιν ὑψοῦται βραδέως πρὸς τὸν οὐρανόν καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον ὁ ἄνεμος τὸ σκορπίζει, τίποτε δὲν ὑπάρχει πλέον ἐκεῖ ὅπου πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἐμάχετο ἥρωικῶς ἡ ὑπερήφανος κορβέτα τοῦ καπετάν-Μουσταφᾶ. Τὸ ἄλλο πρὸς ἡ μάχη μετατίθεται πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ Ἀράξου, στὸν κάβο-Πίπα. Οἱ Τούρκοι κλίνουσι πρὸς τὰς Πάτρας καὶ οἱ Ἕλληνες διώκουσι μὲ ὄλα τὰ πανιά. Ὁ ἄνεμος ὅμως μεταβάλλεται καὶ τότε διώκουσι οἱ Τούρκοι αὐτὸ ὄλα τους τὰ πανιά καὶ κουρτελάτσει. Ἐξῆρα ὄλα ὁμοῦ τὰ Ἕλληνικὰ ἀνακωχεύουσι καὶ ἀναμένουσι τὸν ἐχθρόν. Εἶναι ἡ πέμπτη καὶ ἡμίσεια τῆς ἐσπέρας, ἡ πάλῃ ἀρχίζει πεισματώδης. Τὸ Ἕλληνικὸν πυροβολικὸν ὅταν ἔρχεται «μέσα εἰς τὴν τίρα του» ἔχει τὴν ὑπεροχήν. Ἡ τουρκικὴ ἐν τούτοις Ναυαρχίς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγῶνος σημαίνει παραγγέλματα ὄντως ἀπροσδόκητα καὶ ἐκ τοῦ κόλπου τῶν Πατρῶν προστρέχουσι τέσσαρα Τουρκικὰ πυρπολικά. Οἱ Τούρκοι φρονιόνται μελετώντες νὰ ποδίσουν ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν. Τοῦτο φέρει εἰς τὸν ἀγῶνα τοὺς Ἕλληνας πυρπολιτῆς. Διώκουσι ὀρητικῶς, δύο δὲ ἐφόκια αὐτῶν μετὰ πυροβολικοῦ καὶ τουφεκιστῶν ἐπιπίπτουσι ἐναντίον ἐνὸς τῶν τουρκικῶν πυρπολικῶν καὶ τὸ καταλαμβάνουσι. Τα πληρώματα τοῦ στόλου ἀφίνουσι πρὸς στιγμήν τὰς ἄπτρας καὶ τὰ μάκτρα τῶν πυροβόλων καὶ

ἀναβαίνουσι εἰς τοὺς ἐπιτόνους διὰ νὰ ἐπευφημήσουν τοὺς ἥρωικοὺς «συντρόφους».

Ἡ μοιραρχίς «Ἀθηνᾶ» μάχεται εἰς τὸ πυκνότατον τῆς παρατάξεως. «Τοὺς ἐδαιμονίσασμε μὲ τὰ κανόνια μας» λέγει τὸ ἡμερολόγιον. Ὁ ἀντιναύαρχος μὲ τὸ κανοκιάλι στὸ μάτι, παρακολουθεῖ τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ ἐπιστέγου μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του, ἀνακοινῶν εἰς αὐτοὺς μετὰ τῆς συνήθους του ζωηρότητος τὰς παρατηρήσεις του, δίδων τὰς διαταγὰς του: «Ὁ ἀρχηγὸς πολεμᾷ σκληρὰ καὶ κάνει σενιάλον νὰ βασιτάξωμεν τὸν πόλεμον καὶ ἡ νίκη εἶναι ἰδική μας. — Καπετάν Μανωλάκη, κάνε καὶ σὺ τὸ ἴδιο σενιάλο στὰ δικά μας τὰ καράβια. — Καπετάν Νικολῆ ὁ Πονέντε-Μαῖστρος, δυνάμωστε πολὺ: μαζέψτε τὰ πανιά κι' ἀφήστε μονάχα τὴν γάμπια καὶ παρκέτο καὶ αὐτὰ δεμένα μὲ μούδαις, αἶντε γειὰ σου! — Καπετάν Μανωλάκη κάνε σενιάλο στὴ λίνεα νὰ ἔλθουν σοπρόνο τοῦ ἐχθροῦ ὅλοι μαζί διὰ νὰ διαφεντέψου τοὺς μπουρλοτιέριδες ποῦ πάνε μπροστά. Ὁ λαστρόμος νὰ στείλῃ ἀνθρώπους μὲ ψιλὰ ἄρματα στὴς κόφες». Καὶ τὸ πῦρ ἀπαύτω· σφοδρύνεται. Σταῖρα τηλεβόλου ἀποκόπτει μετ' ἀπαισίου κριγμοῦ τὸ τσιμποῦκι τοῦ κούντρου τοῦ τουρκέτου. Ἡ πρῶρα τῆς μοιραρχίδος κρύπτεται ὑπὸ νέφη καπνοῦ. Ὅσάκις ὁ ἄνεμος τὰ παρασύρει εἰς στροβίλους καὶ ἀναφίνεται πρὸς στιγμήν τὸ πρόστεγον οἱ ἐπὶ τοῦ πρυμναίου ἐπιστέγου διακρίνουσι ὄρθιον ἐκεῖ ἐμπρὸς ναυτόπαιδα, παραβόλως ἐκτιθέμενον εἰς τὴν χάλαξαν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός. Ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν μικρὸν Ψαριανὸν Βόσπον Σπαῆν; Μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, μὲ τὰ χέρια στὴ μέση, μὲ ἦθος ἀρχηγοῦ διοικήσαντος εἰς δέκα μάχαις, παρακολουθεῖ καὶ αὐτὸς τὰς περιπετείας τοῦ ἀγῶνος, κατέχεται τοῦ προστέγου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φέρῃ νερόν καὶ γομώσεις εἰς τοὺς πυροβολητάς, πυριτιδοβολὰς διὰ τοὺς ἐκ τῶν θωρακίων βάλλοντας. Εἰς τὴν θέαν τῆς εἰσπηδήσεως τῶν «συντρόφων» εἰς τὸ τουρκικὸν πυρπολικὸν διακρίνεται τρέχων πρὸς τὸ πρόβολον ἔκφρων ἐκ χαρᾶς ὁ μικρὸς μούτσος, κραυγάζων «ἀπάνω τους μπουρλοτιέρηδες», Ἐν τούτοις ἡ «Ἀθηνᾶ», φοβηθεῖσα διὰ τὴν τύχην τῶν παρατόλμων, προβαίνει τῆς γραμμῆς καὶ ἐντείνει τὸ πῦρ· κερνάδες, κατσαδοῦροι, ὄλον τὸ πυροβολικὸν τῆς, ἐξερρεύγονται χλαζηδὸν τὰ σμιδράλια. Τὰ ἴδια ἀνταποδίδει ἡ πλησιεστέρα τουρκικὴ κορβέτα. Ὁ μικρὸς εὐρίσκειται πάντοτε ἐπὶ τοῦ προστέγου· ναῦται τινὲς μάτην ἰεύουσι εἰς τὸν μούτσον νὰ κατέλθῃ. Ὁ μικρὸς εἶναι ἐκεῖ ἐπευφημῶν πάντοτε, κινῶν τὸν σκούφον του εἰς τὸν ἀέρα ἔσχιζων τοὺς πνεύμονάς του ἀπὸ τὰς φωνὰς «ράϊ, ράϊ, πέστε ράϊ ἀγάδες, παραδοθῆτε! ράϊ καπετάνιε μ'». Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν φοβερὰ ἐκπυρροκρότησις συγκλονίζει τὴν «Ἀθηνᾶν». Δέσμη βλημάτων ἐνσκήπτει ἐπὶ τῆς πρῶρας τῆς καὶ ἐνσπείρει τὸν θάνατον. Τὸ καμποῦνι θρυμματίζεται, ἐξάπτονται τὰ πυρομαχικὰ τῶν πρῶραίων πυροβόλων ἔν ἐξ αὐτῶν διαρραγὴν ἀνατρέπει καὶ πλήττει σωρείαν ναυτῶν. Θραύ-

σματα ββίδος συντρίβουν τὰς κνήμας και ὀργώνουν τὸ στήθος τοῦ μικροῦ μούτσου. Τὸ δυστυχισμένο παιδί πίπτει ἀνάσκελα πρὸς τὰ ἔσω και εὐρίσκεται κάτω μετὰ τέταρτον ὥρας παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ ἔργατου αἰμορροῶν, ἐνῶ ἡ «Ἀθηνᾶ», ἀδυνατοῦσα νὰ ἐξακλουθῆται τὴν μάχην, ἐξέρχεται κατὰ μικρὸν ἀπὸ τὴν λίνεαν και ὁ ἀγὼν τείνει εἰς τὸ τέλος του. Τότε μόνον καθίσταται δυνατὸν νὰ προσέξουν εἰς τοὺς τραυματίας.

Ὁ ἀντιναύαρχος προσελθὼν πρὸς τοὺς κατακειμένους πρὸς πρόφραν νεκροὺς και πληγωμένους, βλέπει τὴν κατάστασιν τοῦ δυστυχικοῦ παιδίου. Τὸ λαμβάνει ἀναισθητὸν εἰς τὰς ἀγκάλας του και καλεῖ τὸν χειρουργόν. Διατάττει νὰ τὸ ἀποθέσουν μετὰ προσοχῆς

ἐπὶ τῆς ἰδίας του κλίνης. Τοῦ παρέχουν μυρίας περιποιήσεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῆ, τὰ τραύματά του εἶναι θανατηφόρα. Ἐπανακτᾷ ἐν τούτοις τὰς αἰσθήσεις του διὰ μίαν τελευταίαν φοράν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς και στρέφον τὰ μεγάλα του μάτια πρὸς τὸν ναύαρχον, ἐνῶ ζητῆ νὰ ψαύσῃ μετὰ τὰς χεῖράς του ἐν κομμένο κορδόνι τὸ ὁποῖον κρέμεται ἀκόμη εἰς τὸν λαιμόν του, λέγει περιλύπως πρὸς αὐτὸν «πᾶνε και τὰ λεπτὰ τοῦ μπουρλότου!» Πράγματι, ἡ σφῆρα ἡ ὁποία τοῦ εἶχε ξεσχίσει τὸ στήθος και τοῦ ἔπαιρνε τὴν ζωὴν τοῦ εἶχε πάρει και τὸ κόκκινο δερμάτινο σακουλάκι εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μικρὸς ἀποταμίευε τὰς οἰκονομίας του διὰ ν' ἀγοράσῃ, ὅταν θὰ ἐμεγάλωνε, τὸ πυρπολικόν του.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΚΑΙ Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ὁ Ἐρρίκος ὁ V ἦταν πολὺ γενναῖος βασιλιάς. Ἄλλ' ὅταν ἦταν Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, εἶχε πολὺ κακὰς συνήθειες ποὺ τίς εἶχε πάρῃ ἀπὸ κακὰς συναναστροφές. Πήγαινε ὄλο μετὰ διεφθαρμένους νέους ποὺ τὸν ἔσπρωχναν σὲ διάφορες προστυχίαις ἐντελῶς ἀνάγεις γιὰ ἓνα Πρίγκηπα.

Μιά φορά λοιπὸν ἓνας ἀπὸ τοὺς φίλους του ἐπρόκειτο νὰ δικασθῆ «ἐπὶ ἐξυβρίσει» ἐμπρὸς στοὺς Λόρδο Πρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου. Ἀπεδείχθη πῶς ἦταν ἐνοχος κι' ὁ Πρόεδρος διέταξε νὰ τὸν πᾶν στὴ φυλακὴ.

Ὅταν ὁμως ὁ Πρίγκηψ, ποὺ παρακολουθοῦσε τὴ δίκη ἄκουσε τὴν ἀπόφαση, ὠργίστηκε, μίλησε πολὺ ἄσκημα στοὺς δικαστὴς και τὸν διέταξε ν' ἀφίση τὸν φίλο του.

— Εἶμαι ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας εἶπε, και σοὺ ἀπαγορεύω νὰ στείλῃς αὐτὸν τὸν ἀνθρώπο στὴ φυλακὴ σὰν κοινὸ κλέφτη.

— Πρίγκηψ, ἀπήνησεν ὁ δικαστὴς, δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ μιλάτε ἔτσι στοὺς δικαστὴς τοῦ βασιλιᾶ. Ἐχὼ ὀρκισθῆ νὰ ἀπονέμω δικαιοσύνη, και δικαιοσύνη θ' ἀπονείμω.

Ὁ Πρίγκηψ τότε ὠργίστηκε περισσότερο και προσπάθησε ν' ἀφήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐλεύθερον τὸν φυλακισμένο. Ὁ δικαστὴς ὁμως τοῦ ξαναεἶπε ὅτι δὲν ἦταν δικαίωμά του αὐτὸ και τὸν διέταξε νὰ παύσῃ νὰ κἀν φασαρία μέσ' στοὺς δικαστὴς.

Ἡ ἡρεμία μετὰ τὴν ὁποία μίλησε τὸν φρένιασε τὸν Πρίγκηπα. Ὁρμησε λοιπὸν στὴν ἔδρα και τοῦ ἔδωσε ἓνα γερὸ χαστοῦκι. Τότε κι' ὁ δικαστὴς διέταξε τοὺς φρουροὺς νὰ συλλάβουν τὸν Πρίγκηπα και νὰ τὸν πᾶν στὴν φυλακὴ μαζί μετὰ τὸν φίλο του.

— Τὸ ἔκανα αὐτὸ, εἶπε, ὄχι γιὰτὶ μ' ἐχτύπησε, ἀλλὰ γιὰτὶ προσέβαλε τὴν τιμὴ τοῦ νόμου.

Ἐστρεψε δὲ και πρὸς τὸν Πρίγκηπα και τοῦ εἶπε:

— Παιδί! Παιδί! μὰ μέρα θὰ γίνῃς βασιλιάς. Μὲ τί δικαίωμα θ' ἀπαιτῆς ἀπ' τοὺς ὑπηκόους σου

νὰ σὲ ὑπακοῦν, ἀφοῦ σὺ ὁ ἴδιος παραβαίνεις τοὺς νόμους;

Ἄμ' ἄκουσε αὐτὰ ὁ Πρίγκηψ ἠντράπηκε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του και δὲν εἶπε οὔτε λέξι. Ἐρρίξε τὸ ξίφος του χάμα, ἔκαμε ὑπόκλησι στοὺς δικαστὴς κι' ἐβάδισε ἤσυχά γιὰ τὴν φυλακὴ.

Ὅταν ὁ πατέρας του ὁ βασιλιᾶς ἔμαθε τὸ ἐπεισόδιο εἶπε:

— Εὐτυχῆς ὁ βασιλιάς ποὺ ἔχει τέτοιο δικαστὴς και γιὸ ποὺ ὑποτάσσεται ἔτσι στοὺς Νόμους.

* *

Ἐπειρὰ ἀπὸ λίγον καιρὸ ὁ Πρίγκηψ ἔγινε βασιλιάς και, κατὰ τὴν συνήθειαν, μετὰ τὴ στέψη ἔπρεπε νὰ πάγουν νὰ τὸν χαιρετήσουν.

Μερικοὶ ξέροντας πόσο ἀγροῖκος ἦταν νεὸς ἦσαν πολὺ ἀνήσυχοι νὰ δοῦνε τί θᾶκαμε ὡς βασιλιάς.

Μαζὺ μ' ἄλλους πῆγαν και μερικοὶ ἀπ' τοὺς παλιούς του συντρόφους, οἱ ὁποῖοι τὸ εἶχαν σίγουρο ὅτι θὰ γίνονταν οἱ εὐνοούμενοι τοῦ βασιλιᾶ. Ἀλλὰ βγῆκαν γελασμένοι. Γιατὶ ὁ βασιλιάς τοὺς ἔδειξε εὐθύς ὅτι ἀν δὲν γίνονταν καλοὶ ἀνθρώποι, δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένουν τίποτε ἀπ' αὐτόν. Τελευταῖος πῆγε κι' ὁ δικαστὴς μὴν ξέροντας πῶς θὰ τὸν ὑποδεχθῆ ὁ βασιλιάς φοβότανε ὅτι θᾶχανε τὸ ἀξίωμά του, μὰ δὲν τὸν ἔμελλε εἶχε κἀναι τὸ κατῆκον του.

Κι' αὐτὸς γελάστηκε. Ὁ βασιλιάς προσηκώθηκε ἅμα τὸν εἶδε—πρᾶγμα ποὺ δὲν τᾶκανε σὲ κανένα— και τὸν εὐχαρίστησε μετὰ τὰ πιὸ θερμὰ λόγια γιὰ τὸ καλὸ μάθημα ποὺ τοῦ ἔδωσε.

— Ἄν ποτέ, εἶπε, ἔχω κανένα γιὸ, ποὺ νὰ φερθῆ καθὼς ἐγώ, εἶθε νὰ βρεθῆ ἓνας δικαστὴς σὰν ἐσένα νὰ τὸν συνετίσῃ.

Μετάφρ. Δ. Κ.

Ἐνᾶρχου θης Ο. Ε. Σ. Σύρου.

ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΤΑ

Παρακαλοῦνται ὄλοι ὅσοι στέλνουν χρήματα στοὺς Περιδικὸ και, μέσα σὲ 20 μέρες τὸ πολὺ, δὲν παίρνουν ἀπάντησι ἢ ἀπόδειξι, νὰ ζητοῦν πληροφορίας, γιὰτὶ ἀλλιῶς θὰ εἶνε πρὸς ζημιὰ δικὴ τους.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ! ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ! ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ !

Ἡμερησία Διαταγή

πρὸς τοὺς Βαθμοφόρους καὶ τοὺς Προσκόπους.

Συνιστῶ σὲ ὅλους τοὺς Βαθμοφόρους καὶ τοὺς Προσκόπους νὰ πάρουν τὰ νεοεκδοθέντα ἐγκόλπια. Πάλι θὰ ἐπαναλάβω τὴν παρατήρησι: νὰ μὴ νομίζουν οἱ Ἀρχηγοὶ πῶς τὰ ξέρουν ὅλα. Παρατηρῶ μὲ ἀπορία πῶς τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δὲν τὴν διαβάζουν οἱ Ἀρχηγοί. Ἀπὸ τὰς 40 δρχ. μηνιαίως ποῦ παίρνουν μποροῦν νομίζω, νὰ δίδουν 4 δρχ. τὸ χρόνο ! γιὰ νὰ παρακολουθοῦν τὴν κίνησι τοῦ Σώματος καὶ πρὸ πάντων νὰ γράφουν καὶ οἱ ἴδιοι στὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» τί γίνεται στὴν περιφέρειά τους.

Λοιπὸν τὰ νέα Ἐγκόλπια εἶνε :

1. **Ἡλιοθεραπεία.** Ὅχι μόνον νὰ τὸ διαβάσετε ἀλλὰ νὰ κάνετε ὅ,τι λέγει μέσα καὶ θὰ μὲ θυμηθῆτε. Τὸ κτρινιαρικό καὶ πλαδαρὸ σῶμα σας θὰ γείνη δυνατὸ καὶ ζωντανὸ ὅταν τὸ δῆ λιγὰκι ὁ ἥλιος. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς, πρὸ πάντων οἱ Γυμνασταί, περιποιοῦνται τὸ σῶμά τους, βλέπετε πόσο πιὸ ἄνδρες καὶ πιὸ ὠραῖοι εἴσθε. Νὰ τὸ διαβάσετε δὲ καὶ στὶς οἰκογένειάς σας, νὰ τὲς πείσετε νὰ τὴν κάνουν καὶ αὐτοί.

Διαβάστε το νὰ ἰδῆτε τί ὠραῖο καὶ ἀπλὸ πρᾶγμα εἶνε. Μόνον μιὰ δραχμὴ κοστίζει μὲ τόσες εἰκόνες μέσα.

2. **Συμβουλὲς καλῆς συμπεριφορᾶς.** Πάρτε το καὶ διαβάστε τὴν εἰσαγωγή. Δὲν ἔχω οὔτε μιὰ λέξι νὰ προσθέσω.

3. **Σύστημα κατ' Ἐνωμοτίες.** Αὐτὸ εἶνε μόνον γιὰ τοὺς Ἐφόρους, Ἀρχηγούς, Ὑπαρχοὺς καὶ Ἐνωμοτάρχας.

Μελετήστε το καλὰ. Εἶνε κάτι τι καινούργιο, τὸ ὁποῖο ἐνῶ θὰ ἀπλοποιήσῃ πολὺ τὴν ἐργασία σας, θὰ ἀναπτύξῃ πάραπολύ τὸ μυαλό, τὴν κρίσι, τὴ θέλησι, τὸν ἐνθουσιασμό τῶν ἐνωμοταρχῶν σας. Ὅλα τὰ Σώματα Προσκόπων τοῦ κόσμου δουλεύουν μὲ τὸ σύστημα αὐτό.

Ἀμφιβάλλω ἂν κανένας Ἀρχηγὸς ἔχει Ἐλεγχον, τὸ χρησιμώτατο αὐτὸ βιβλίον μὲ τὸ ὁποῖο ἡ ἐργασία του συστηματοποιεῖται.

Κ. ΜΕΛΑΣ

Γεν. Ἐφορὸς Σ. Ε. Π.

Ο ΚΩΔΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸ]

Ἄρθρ. 6.— Ἀγαπᾶ καὶ προστατεύει τὰ ζῶα.

Καὶ τὰ ζῶα ἔχουν ψυχὴ καὶ αἰσθάνονται ἴσως πιὸ πολὺ ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους. Ὁ σκύλος πόσες πολύτιμες ὑπηρεσίες δὲν μᾶς παρέχει τὸ ἄλογο, ἡ γάτα... Πῶς λοιπὸν ἄλλοιῶς μπορούμε νὰ δεῖξωμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας παρὰ μὲ τὸ νὰ τὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ μὴν εἶμεθα σκληροὶ μὲ αὐτά ;

Ἄρθ. 7.— Ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀνωτέρων του χωρὶς ἀντιλογίαν.

Συνήθισε νὰ ὑπακούῃς πάντα στοὺς ἀνωτέρους σου γιὰτι, ἔστω καὶ ἂν σοῦ φανῆ λίγο στραβὸ κείνο ποῦ θὰ σοῦ ποῦν, πρέπει νὰ ἔχῃς πάντα ὑπ' ὄψει σου πῶς αὐτοὶ ξεύρουν περισσότερα ἀπὸ σένα.

Ἄρθρ. 8.— Εἶναι πάντα εὐθύμος καὶ αἰσιδόξος.

Σὲ κάθε περίστασι τοῦ βίου σου πρέπει νὰ εἶσαι αἰσιδόξος. Ἔστω καὶ νὰ μὴ σὲ εὖνοῃ πολὺ ἡ τύχη, μὴ θυμῶνης. Ποτὲ δὲν κερδίσεις τίποτε μὲ τὸ θυμὸ ἀπεναντίας δεῖξε ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ μόνον ἔτσι μπορῆς ν' ἀποπλίσῃς τὴν τύχη. Ἐχεις νὰ περάσῃς κάποιον μακρυνὸ καὶ δύσβατο δρόμο ; γέλα, τραγούδα καὶ ὁ δρόμος θὰ σοῦ φανῆ πιὸ μικρὸς. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ !

Ἄρθρ. 9.— Εἶνε οἰκονόμος.

Μὴν κάνῃς ἐξοδα περιττὰ καὶ μὴν πετᾶς τὲς οἰκονομίες σου σὲ καφενεῖα ἢ σὲ ἀνοησίες ποῦ δὲν ἔχουν κανένα νόημα. Φύλαγε τὰ λεπτά σου, προσπάθησε νὰ ἔχῃς κάτι κατὰ μέρος καὶ ποῖος ξέρει ἂν δὲν σοῦ χρειαστῆ μιὰ μέρα...

Ἄρθρ. 10.— Εἶναι καθαρὸς τὸ σῶμα, ἀγνὸς τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις.

Ὅπως εἶνε ἀπαραίτητο νὰ εἶσαι καθαρὸς στὸ σῶμα σου, ἔτσι καὶ στὶς σκέψεις σου. Μὴν ἀφήνῃς ποτὲ νὰ γενιοῦνται αἰσθημάτων κακὰ στὴν ψυχὴ σου. Τί θὰ κερδίσῃς ἂν ἐκδικηθῆς κάποιον ποῦ σ' ἔβλαψε ; Δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ τὸν ντροπιάσῃς καὶ νὰ τὸν κάνῃς νὰ συναισθανθῆ πιὸ πολὺ τὸ μέγεθος τῆς κακίας του κάνοντάς του καλὸ ;

Ἄρθ. 11 — Εἶναι γενναῖος, ἐργατικὸς, ὑψηλόφρων καὶ ἔχει αὐτοπεποιθῆν.

Δίνε πάντα τὸ καλὸ παράδειγμα στοὺς ἄλλους, σὰν πρόσκοπος ποῦ εἶσαι, καὶ ἀγάπα τὴν ἐργασία. Μὴν καταδέχεσαι ποτὲ νὰ ζητᾶς βοήθεια ἀπὸ κανέναν καὶ κύτταξε νὰ κερδίσῃς τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἄλλων μόνον μὲ τὸ νὰ φέρεσαι καλὰ.

Ἄρθρ. 12. — Εἶναι ἀποφασιστικὸς καὶ ἀναλαμβάνει πάντα τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών του.

Σκέψου καλὰ πρὶν κάμῃς κάτι, μιὰ καὶ τὸ ἔκαμες ὅμως ἀναλάμβανε δλόκληρη τὴν εὐθύνη, ἔστω καὶ ἂν ἔκαμες κάτι τι στραβὸ πρέπει νὰ ἔχῃς τὸ θάρρος νὰ πῆς «ἐγὼ τὸ ἔκαμα» καὶ ὄχι νὰ κυττάξῃς πῶς νὰ δικαιολογηθῆς.

Ὅπως βλέπετε ὁ δωδεκάλογος αὐτὸς τοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων δὲν εἶνε πράγματα ποῦ μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν μονάχα σὲ ἓναν Πρόσκοπον, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἀνθρώπο.

Δις ALEX

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΣΟΥΦΛΙ.— Ἀμέσως κίολας ἔγιναν 50 οἱ ἐκεῖ πρόσκοποι καί, ἐλεύθεροι πιά κι' αὐτοί, στέλνουν στοὺς ἀδελφούς των ἐγκάρδιο χαιρετισμό.

ΔΕΛΦΕΑΓΑΤΣ.— Οἱ πρόσκοποι ὑπεδέχθησαν τὲς προάλλες στὸ σταθμὸ τὸν Στρατηγὸν Σαρπύ, πὺν τοὺς ἐπιθεώρησε καὶ τοὺς συγχάρηκε γιὰ τὸ παράστημά τους καὶ τὴν τάξι τους.

ΕΔΕΣΣΑ.— Ἐπειδὴ οἱ περισσότεροὶ πρόσκοποι ὑπηρετοῦσαν στὸ στρατό, ἢ τρεῖς ομάδες πὺν ὑπῆρχαν ὡς πέρου, συγχωνεύθησαν σὲ μιὰ μεγάλη, πὺν ὑπόσχεται πολλὴ δράσι.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Ἡ β' ομάδα δεντροφύτεψε σὲ διπλῆ σειρὰ τὴν ἀλήθεια μαγευτικὴ παραλία τῆς λίμνης καὶ δέχθηκε γι' αὐτὸ τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, πὺν ὑποσχέθησαν ἡθικὴ καὶ ὕλικὴ ὑποστήριξι.

ΞΑΝΘΗ.— Ὁ φιλοπρόσκοπος στρατηγὸς Πραυνάνας δέχθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς 9ης Μεραρχίας τὴν πρώτην ομάδα προσκόπων τῆς ἑλληνικῆς Ξάνθης καὶ τῆς ἀπεθύνη ὠραία καὶ συγκινητικὰ λόγια. Ὁ ἀρχηγὸς τους κ. Κωστίδης ἐργάζεται δροσθηριώτατα.

ΛΕΧΟΒΟ.— Ἀξίζει κάθε ἔπαινο ἡ ἐργασία πὺν γίνεται στὴν ἐκεῖ ομάδα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Ἡρ. Φίτσιου, Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ κ. Σπανοῦ, ἀρχηγοῦ. Τελευταίως ἔγινε καὶ μιὰ ὠραία πατριωτικὴ ἐορτὴ μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ τῶν προσκόπων Πάτελη ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸ τους κ. Π. Μήτκα.

ΝΑΟΥΣΣΑ.— Νέα ζωὴ δόθηκε στὸν προσκοπισμὸ τῆς ὠραίας Μακεδονικῆς πόλεως ἀπ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ὁ κ. Γκολέμας, μὲ τὴν πολύτιμη συνεργασίαν τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Πετρούνη, διευθυντοῦ τοῦ ἡμιγυμνασίου. Ἐγίνε καὶ μιὰ ἀλησμόνητη ἐκδρομὴ στὸ ἀκουστὸ γιὰ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τοῦ Ἀρκουδοχωρίου.

ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑ.— Κρατήστε τὴν ὄρεξι σας καὶ θ' ἀκούσετε θαύματα, θαύματα σωστὰ ἀπ' τοὺς ἐκεῖ πρόσκοπους, χάρις στὸν Π. Ἐφορο τῆς Δ. Θράκης κ. Κ. Λαγουμιτζάκη. Πρὸς τὸ παρὸν μᾶς ἔστειλε τρεῖς φωτογραφίες των (ἀκατάλληλες δυστυχῶς, γιὰ κλισσὲ) πὺν εἶναι μιὰ χαρὰ νὰ τοὺς βλέπη κανεῖς. Περιμένουμε νέα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Ἡ β' ομάδα ἔκανε ἐκδρομὴν στὴν Ἐπανωμὴ, ὅπου ἔμεινε δυὸ μέρες. Καταυλίσθηκε στὸ σχολεῖο καὶ φιλοξενήθηκε λαμπρὰ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ πρόσκοπους. Δυστυχῶς καὶ οἱ δυὸ μέρες ἦταν βροχερὲς κι' ἔτσι δὲν μπόρεσε νὰ ἐκδράμῃ ὡς τὴν ὠραία παραλία τοῦ γραφικοῦ χωριοῦ πὺν ἀπέχει κάμποσο, παρὰ περιορίσθηκε σὲ σκοποβολὴ καὶ σήματα μόρες.

ΧΙΟΣ.— Ἐξ αἰτίας τοῦ καιροῦ, οἱ πρόσκοποι περιορίζονται σὲ μικροὺς περιπάτους. Ἀσκοῦνται στὴν

«ἀνάπνευσι», παίζουν διάφορα παιγνίδια (κρίκει κ.τ.λ.), ἀκούγουν διαλέξεις καὶ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα Ἀ' Βοηθειῶν. Μετὰ τὸν κ. Βλάμον, νὰ πὺν κι' ὁ βουλευτὴς κ. Χωρέμης προσφέρεται νὰ τοὺς διδάξῃ. Καὶ πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι ἔχουν πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἀπ' τὴν καλωσύνην του. Κ' ἐν ἄλλο: ἔκαναν καὶ ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα. Ἀξίζει ἐπίσης ν' ἀναφέρωμε μιὰ καλὴ πράξι τοῦ προσκόπου Κονδάρου. Μετέφερε μόνος του στὸ καῖκι τὰ πράγματα μιᾶς φτωχῆς κι' ἀνήμπορης ξένης. Μπράβο του!

ΒΟΛΟΣ.— Ἀπὸ τὴν ἐκεῖ πλουσία προσκοπικὴ κίνηση ἀξίζει νὰ σημειωθῇ μιὰ τελευταία ἐκλεκτὴ συγκέντρωσις γονέων καὶ κηδεμόνων, στοὺς ὁποίους ὁ κ. Ἐφορος μίλησε γιὰ τὸ ἔργο τοῦ προσκοπισμοῦ. Εἶπε πῶς μορφώνει χαρακτήρας, πῶς πλάθει σώματα, πῶς ἀναπτύσσει τὴ θέλησι, τὴν πρωτοβουλίαν, τὸ θάρρος, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν αὐταπόνησι. Κι' ἀκόμη τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐπιμονήν, τὸ ζῆλο καὶ τὸ σύστημα. Μίλησαν κατόπιν οἱ ἀρχηγοὶ κ. κ. Μ. Φλώρακας καὶ Δ. Κοντός, πολλοὶ γονεῖς, ὑπαρχηγοὶ καὶ βαθμοφόροι, μετὰ δὲ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ πὺν θὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν διάδοσι καὶ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ ἔργου. Ἡ καλὴ συγκέντρωσις ἐτελείωσε μὲ σύντομὴν διάλεξι τοῦ ἐνωμιχοῦ τῆς Ἀ' ομάδος κ. Βαϊρακτάρη πάνω στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ.

ΤΣΑΡΙΤΣΑΝΗ.— Οἱ ἐκεῖ νεαροὶ συνάδελφοί μας πὺν ἔχουν γίνεϊ τώρα δυὸ ομάδες κ' εἶνε παραπάνω ἀπὸ 70, περήφανοι γιὰ τὴν μπήκαν κι' αὐτοὶ στὴν μεγάλη προσκοπικὴ οἰκογένειαν, παρακαλοῦν νὰ διαβιβάσωμε τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν τους σ' ὅλους τοὺς ἑλληνας πρόσκοπους. Τὸ κάμνουμε προθυμώτατα καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε. Μᾶς γράφουν ἀκόμη ὅτι ἡ ὀρκωμοσίαν τους ἔγινε ἐπιβλητικὴ, ὅτι τὶς πρώτες μέρες ἡ κάθε ομάδα εἶχε μάσει περισσότερον ἀπὸ 100 δραχμῆς γιὰ βιβλία, κι' ὅτι ὁ «Προσδευτικὸς ὄμιλος» Ἐλασσάνος, πὺν τὸν διευθύνει ἓνα παιδί ἐξαιρετο σὲ αἰσθήματα, ὁ κ. Δ. Χατζηγιάννης, ἔδωσε ὑπὲρ αὐτῶν μιὰ εὐεργετικὴ παράστασι πὺν πλούτισε τὸ ταμεῖο τους μὲ 600 δραχμῆς περίπου. Εἶνε δίκαιο νὰ σημειώσωμε ἐδῶ καὶ τοὺς πρωτεργάτας αὐτῆς τῆς κινήσεως, ἐκτὸς τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Α. Καλογερά. Εἶνε: ὁ κ. Δ. Κιούκας, καθηγητῆς, κι' ὁ κ. Δ. Χατζηκακίδης, καλλιτέχνης.

ΚΟΖΑΝΗ.— Ἀλησμόνητη θὰ μείνη ἡ ἐκδρομὴ στὴ Σιάτιστᾶ ὅλων τῶν προσκόπων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς κ. κ. Γ. Ἄψη καὶ Ἀστ. Ζῆκο, τὸν Γυμνασιάρχην κ. Γ. Μικροῦ καὶ τὸν διδάσκαλον κ. Δ. Παπαδημητρίου. Οἱ Σιατισταῖοι συνάδελφοί των τοὺς ἔκαναν ἐνθουσιαστικὴν ὑποδοχὴν, τοὺς προσέφεραν γλυκίσματα, θερμαντικὰ καὶ κᾶτι ἄλλο. Τί; Ροῦχα, ἀγαπητοί μου, ἐσώρουχα κ' ἐπανωφόρια, γιὰ τὸ δρόμο τοὺς ἔπιασε μιὰ βροχὴ, μὰ τί βροχὴ... Κοιμήθησαν ὠραία στὸ Γυμνάσιον ἔπειτα τὴν ἄλλη μέραν ὁ Δῆμος τοὺς ἔκανε τραπέζι (τραγούδησαν, γλέντησαν, χόρευαν ὅλο τὸ ἀπόγευμα), τὸ βρά-

δύο οι μαθηταί κ' οι μαθήτριες του Γυμνασίου έδωσαν προς τιμήν τους θεατρική παράστασι και συναυλία με μοναδική επιτυχία, και το πρωί της μεθεπομένης, αφού φωτογραφήθηκαν όλοι μαζί, ξεκίνησαν για την Κοζάνη, μετά θερμοτάτη προπομπή. Γυρίζοντας τους υποδέχθηκε ο Γενικός Διοικητής Δυτικής Μακεδονίας κ. Ι. Ήλιάκης, που το έργο του για τον προσκοπισμό θα μείνη στην ιστορία, φωτεινός σταθμός της όλης του δράσεως.

ΣΜΥΡΝΗ.—Χίλια τόσα αύγά και 500 τσουρέκια μοίρασαν οι πρόσκοποι σε διάφορα φτωχικά σπίτια. Την πρώτη δέ εβδομάδα του Πάσχα έκαναν γενικές εκδρομές. Και ή μὲν Α' ομάδα πήγε στα Θείρα, ή Β' κ' ή Γ' στ' Αγαμεμνώνεια λουτρό, ή Δ' (του Λυκείου Αρώνη) στην Μπαλιτζόβα, ή Ε' (της Εύαγγελικής Σχολής) στο Βουτζά, ή Ζ' (της Σχολής Εύαγγελιστορίας) στη Μαινεμένη κ' ή Η' στην Παράδεισο. Ο κ. Ήφορος επιθεώρησε τους Προσκόπους στα Θείρα και το Βαϊνδήρι κ' έμεινε πολύ ευχαριστημένος απ' την εργασία πώς γίνεται. Σημαντικό προπάντων είνε ότι στην έδρα έγινε «Τοπικός Προσκοπικός Σύνδεσμος του Λαϊκού Κέντρου» που θα φροντίζη αποκλειστικώς για τα παιδιά των εργατικών, πώς να μορφώνωνται, να μαθαίνουν καλούς τρόπους κ.τ.λ. Προς το παρόν θα γίνουν δυο ομάδες: ή μιά των προσκόπων, με παιδιά 12—15 χρόνων, κ' ή άλλη της Στρατ. προπαιδεύσεως, από 15—19. Ο Σύνδεσμος έβγαλε πρόεδρο τον κ. Ν. Καλαμάκη, γραμματέα τον κ. Μ. Κωνσταντινίδη, ταμία τον κ. Ι. Παπαδόπουλο και μέλη του Συμβουλίου όλους τους προέδρους των εργατικών Σωματείων Σμύρνης.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Δανεμαρκία.—Ο προσκοπισμός εξελίσσεται όλοέν εις Δανεμαρκίαν. Μόλις πρό 4ετίας εισαχθείς αριθμεί πλέον των 3.000 προσκόπων. Ο Βασιλεύς και ή Βασίλισσα δεικνύουν μεγάλον ενδιαφέρον και ο Διάδοχος ως και ο Πρίγκηψ Κνούντ υπηρετούν ως απλοί πρόσκοποι.

Γαλλία.—Μία όμάς των Παρισίων υπέστη κατ' αυτὰς άληθή επίθεση εν κέρους άπάχηδον και άλλων κακοποιών στοιχείων. Αφορμή δέ είναι μικράς εορτή διοργανοθεία εις μνήμην της άμύνης του 1870. Άληθής πόλεμος διεξήχθη μεταξύ των δύο αντίπαλων στρατοπέδων και νικηται άνεδείχθησαν οι μικροί άτρόμητοι οίτινες κατετρόπωσαν κυριολεκτικώς τους αυθάδεις.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζώναι δερμάτιναι έγχώριαι	Δρ.	5.—
Παντελόνια serge έγχώριου κατασκευής	»	14.50
» χιμερινά Γ' μέγεθος	»	8.—
Σουγιάδες	»	4.—
Μανδύλια χρωματιστά τρίγωνα	»	2.—
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θήκη περιλέκων	»	2.—
Σάκκοι ράχως	»	16.—
Ταινίαι «έσο έτοιμος».	»	0.20
Άστερίακι	»	0.15
Σφαίραι flomber το κυτίον	»	10.—
Υποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινά	»	11.—
Έγκόλιον Αρχηγού	»	1.—
Έγκόλιον μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30
» » Α' τάξ.	»	0.30
» Δοκίμου	»	0.30
» Προσκόπου Β' τάξεως	»	0.70
» » Α' »	»	0.80
Ήλιοθεραπεία	»	1.—
Συμπεριφοράς	»	1.—
Σύστημα κατ' ένωμοτίας	»	0.50
Ζωή στο στρατόπεδο	»	0.80
Συμβουλές στους Έφόρους και Έπόπτας	»	0.80
Πρότυπα Ο., Ε., και Τ.Π.Σ. ή δεκάς	»	1.—
Έκθεσις Προσκοπικής εργασίας Δυτ. Μακεδονίας ύπο του Τ. Ε. Ν. Γύπαρη	»	0.40
Τί είνε «Προσκοπισμός».	»	0.25
Άσκησεις Ηεζ. Γυμνασίων	»	0.50
Έγκόλιον τοπογράφου	»	0.70
Όδηγίαι δι' Αρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Υφασμα χαλί θερινόν ή ύάρδα	»	4.40
» » » το μέτρον	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλούνται οι παραγγέλλοντες να γράφουν απ' εϋθελιας προς την αποθήκην έχοντες έγκρισίν του Αρχηγού και Τ. Ε. με καθαρογραμμένη υπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως και το αντίτιμον των ειδών. Τα ταχυδρομικά και οι ναύλοι βαρύνουν τον παραγγέλλοντα.

Άρθρον 7 Κανονισμού. Ο εις τους Προσκόπους πωλούμενος ίματισμός και εξάρτησις ανήκουν εις αυτούς έφ' όσον ανήκουν εις το Σώμα. Άμα τή παραιτήσει ή διαγραφή αυτών όφείλουσι να επιστρέψωσι δλα τα εις την κατοχήν των ευρισκόμενα Προσκοπικά είδη, άνευ ούδεμιιάς εξαίρέσεως.

Τά είδη ταύτα εκτιμώνται ύπό του Διευθυντού της Αποθήκης αναλόγως της φθοράς, ήν υπέστησαν, και ή αξία αυτών καταβάλλεται άμέσως εις τον Πρόσκοπον.

Άρθρον 8. Απαγορεύεται ή πώλησις ή δωρεά Προσκοπικών ειδών εις οιονδήποτε πρόσωπον μη ανήκον εις το Σώμα. Οί Αρχηγοί, Επιθεωρηταί και Έφοροι είναι υπεύθυνοι διά την τήρησιν της διατάξεως ταύτης· ο δε Διευθυντής θα άπαιτή την αυστηροτάτην τιμωρίαν παντός παραβάτου, επιζητών δε εν ανάγκη και την διά του Νόμου καταδίωξιν αυτού.

Τὸ διήγημά μας*

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

*Υπὸ PENE ΘΕΒΕΝΙΝ

Ὡστόσο ὁ Πέτρος ἦταν ἀποφασισμένος, ἔπειτ' ἀπ' τὴν τελευταία ὀμιλία του μὲ τὸν Κίτ, νὰ τολμήσῃ κι' ὅ,τι βγῆ...

«—Σάθηκαν τὰ ψέματα» σκέπτονταν. «Πρέπει τώρα μὲ κάθε τρόπο νὰ φύγω ἀπὸ δῶ. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μείνω ἄλλο. Πρῶτα-πρῶτα γιατί τελειώνει ἡ διορία πῶχουν ὀρίσει στὸ στρατηγὸ νὰ γυρίσῃ, κ' ἔπειτα ὡς πότε θὰ βαστάξῃ αὐτὴ ἡ κωμωδία, νὰ παρυσιάζομαι ἄλλος παρὰ ἐκεῖνος πού εἰμαι; Στὸ τέλος—δὲν μπορεῖ—θὰ μ' ἀνακαλύθουν.»

Σχεδιάζοντας τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ τὸ κατώρθωναν οἱ δυὸ φίλοι καὶ μιλιώντας σιγανά, ἀπὸ φόβο μὴν τοὺς ἀκούσῃ κανεὶς, δὲν κατάλαβαν πότε πέρασε ἡ νύχτα. Κι' ὅμως ἀρχίζε νὰ γλυκοχαράζῃ...

Ἦταν καιρὸς.

Ὁ Πέτρος σηκώθηκε, ντύθηκε, χαιρέτισε τὸν φίλο του καὶ νὰ τον μὲς' ἀπ' τὰ στενορόμια νὰ τραβᾷ πρὸς τὴν πύλη τοῦ Κρεμλίνου...

✕

Ἐάφνου ἀκούγεται μιὰ βροντερὴ φωνή·

—Στὰ ὄπλαααα!...

Ὁ Πέτρος σταμάτησε.

—Τίς εἶ; ρώτησε ἡ ἴδια φωνή.

Ὁ νέος εἶχε φθῆσει τώρα μπρὸς στὴ σκοπιά.

Ὁ φρουρὸς προχώρησε καὶ τὸν ἐπίασε ἀπ' τὸ λαιμό.

—Ἐ! ποῦ πᾶς;

—Εἶμαι μὲ τ' ἀμάξι πού πέρασε τώρα δά, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, δείχνοντας στὸ βάθος τοῦ δρόμου μιὰ ταλίκα μ' ἓνα γεροχωριάτη...

—Πῶς! δὲ μοῦ εἶπε μένα τέτοιο πράμα ὁ γέρος.

—Θὰ ξέχασε...

—Τὰ χαρτιά σου!

—Τᾶχει ὁ ἀφέντης μου!

—Ὁ ἀφέντης σου;

—Ναί· ὁ γέρος ντὲ πού πάει μπροστά...

—Μό δὲ μοῦ εἶπε τέτοιο πράμα, πῶς τὸ λένε.

—Μπά! τὸ ξέχασε ὁ κούτσας! Στάσου νὰ πᾶ νὰ τὰ πάρω, ἀφοῦ ἐπιμένεις...

Ὁ φρουρὸς τὸν κύτταξε καλὰ-καλῶ... Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν τοῦπιανε τὸ μάτι... Μὰ πάλι ἦταν ἐντελῶς χωριάτικα ντυμένος καὶ φαινόταν τόσο φυσικὰ τὰ λόγια του... Τοῦ ἔκλανε ἀκόμα ἐντύπωση κ' ἡ ἐπιμονή του...

—Ἄφες με λοιπὸν νὰ τρέξω! Νὰ φωνάξω δὲ θ' ἀ-

κούσῃ, εἶνε μακριά, νά-νά, στρήθει κιόλας τὸ δρόμο... Μιὰ στιγμή κ' ἔρχομαι ἀμέσως.

Ὁ φρουρὸς πῆγαινε νὰ τὸν ἀφήσῃ, ὁπότε νά-σου καὶ βγαίνει ἀπ' τὸ σταθμὸ κάποιος ἄλλος, ἔπειτα ἄλλος κι' ἄλλος...

✕

—Ρὲ τί μᾶς ψάλλεις ἐκεῖ! Δὲν ἔχεις, λέει, χαρτιά;

—Δὲν τᾶχω 'γὼ δηλαδή... Ὁ...

—Ψάξτε τον! διέταξε ξηρὰ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὁ Πέτρος ἔκανε ἓνα κίνημα νὰ φύγῃ. Μὰ ἦταν πλέον ἀργά. Δυὸ ἐρυθροὶ φρουροὶ τὸν ἐπίασαν, κ' ἓνας ἀρχισε νὰ τὸν ψάχνῃ...

Δὲν ἀργησε καὶ πολὺ νὰ βρῆ ἓνα μάτσο χαρτιά καὶ τᾶδωσε στὸν προεστάμενο...

Μιὰ ματιὰ πού τοὺς ἔρριξ' ἐκεῖνος, ἔφτασε.

—Χά! ἔκανε ταρκαστικό. Ὡστε σὺ λοιπὸν εἶσαι; Ὁλος κι' ὄλος, ἔ; Ὁ κύριος Ἡλίας Πέτροβιτς Μπαράνωφ... Μορ' τῶλεγα ἐγώ... Χμ... Ἐξυπνο παιδί, μμμ!... Ἄειντε ρέ, κακομοίρη, καὶ ποῦ νὰ ξέρῃς τί σὲ περιμένει...

—Κύριε, ἔκανε ὁ Πέτρος...

—«Κύριε» ἔ; Χμ... χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γνωριμία, μὰ λυπούμαι πού δὲν μπορῶ νὰ σὲ περιποιηθῶ...

—Κύριε, ξαναεἶπε ὁ Πέτρος, δὲν ἔκανα κανένα κακὸ—στοὺς συγγενεῖς μου ἤθελα νὰ πᾶω, στὸ Σούχοβο, τί κακὸ βλέπετε σ' αὐτό; Γιατί, σᾶς παρακαλῶ μ' ἐμποδίζουν, τί τοὺς ἔφταιξα; ἐγὼ δὲν θέλω νὰ φύγω, ποῦ νὰ πᾶω; ὅπου καὶ νὰ πᾶω θὰ μὲ πιάσουν, σάματι δὲν τὸ ξέρω; Γιατί δὲν μ' ἀφήνουν λοιπὸν; Ἄν μ' ἄφιναν, τί λόγο εἶχα νᾶφευγα κρυφά; Μόνο παιδί, σᾶς παρακαλῶ, πῶς θέλετε νὰ ζήσω; Κ' ἐνῶ 'δῶ δὲ ἔχω τόσους συγγενεῖς, δὲν εἶν' ἀδικο πρῶμα; πὲς τε καὶ εἶς... σπλαχνισθῆτε με, κύριε!...

Μπά! Οὔτε τόσο δὰ δὲν συγκινήθηκε ὁ σταθμαρχης.

—Ρὲ ἄστ' αὐτὰ ρέ! Νὰ φχαριστᾶς μονάχα τὸ Θεὸ πού δὲν σὲ τουφεκίζουμε τῶρ' ἀμέτως. Νὰ φχαριστᾶς τὸ Θεό, σοῦ λέω... Μὰ δὲν θὰ τὴν ξεφύγῃς, μοῦ φαίνεται, ἔτσι ὅπως πᾶς ἐσὺ γυρεύοντας...

Καὶ δίνοντας του πίσω τὰ χαρτιά του, πρόσθεσε:

—Κύττα καλὰ ρέ, μὴν ξανατολήσῃς νὰ φύγῃς κρυφά, γιατί ἔ! οὔτε τοῦτο, οὔτε τ' ἄλλο. Θὰ σὲ βάλουμ' ἐκεῖ στὸν τοῖχο, καὶ μπάμ! μπούμ! πᾶς καλιὰ σου—ἄκουσες;

Ὁ Πέτρος πῆγε ὁ δυστυχῆς κάτι νὰ πῆ...

—Γχεμίσου ἀπὸ μπροστά μου! τοῦ ἔκαν' ἐκεῖνος μὲ μιὰ ἀπειλητικὴ χειρονομία...

Κατάλαβε ὅτι κάθε λόγος ἦταν περιττός. Κατέβασε λοιπὸν τὸ κεφάλι καὶ γύρισε πίσω σέρνοντας βαρὺ τὸ βῆμα...

Εἶχε ἀποτύχει!

* Ἡ ἀρχὴ στὸ φύλλο τῆς 15]β, ἀριθ. 20.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ

—“Έ παιδιά! αύριο αν είνε καλή μέρα θα κάνω-
με έκδρομή ως τόν “Αι-Παντελέμονα, είνε ο άρχη-
γός στους προσκόπους του. Μόνο ο Γιάννης νά μήν
έρθη...”

“Ο Γιάννης ήταν γνωστός για την αγαθότητα και
την τιμιότητά του.

“Αλλά ενώ ο άρχηγός είνε νά μήν έρθη, αυτός
παρήκουσε και ήρθε.

“Ο άρχηγός πήρε μαζί του απ’ τή χώρα μιá φο-
ρεσιά ρούχα παλιά, ένα καπέλλο κ’ ένα ζευγάρι πα-
πούτσια και σκέφθηκε νά τόν τιμωρήσει για τήν
παρακοή του, συγχρόνως δέ νά δη και αν είνε παρα-
τηρητικός.

“Όταν λοιπόν έφθασαν στόν “Αι-Παντελέμονα, ο
άρχηγός, κρυφά απ’ τόν Γιάννη, έδωσε τά ρούχα, τόν
καπέλλο και τά παπούτσια σέ δύο προσκόπους νά
πάνε στό δάσος, νά γεμίσουν τά ρούχα άχερα άφου
πρώτα δέσουν τές άκρες τους, νά βάλουν έπειτα τόν
καπέλλο και τελευταία τά παπούτσια. “Αφου δέ κά-
μουν δλ’ αυτά, τούς είνε νά κρεμάσουν μ’ ένα σκοι-
νι τόν δηθεν άνθρωπον σ’ ένα δέντρο, έτσι πού νά
φαίνεται άπό μακριά σάν κρεμασμένος.

“Ότι τούς είνε ο άρχηγός αυτό και έκαμαν.

—“Ε! Γιάννη, δέν πās ως τόν δάσος νά μαζέψης
άδρίμπες και δυό-τρία ξύλα, τού λέει ο άρχηγός.

“Ο Γιάννης υπήκουσε άμέσως, κ’ άφου πήρε ένα
σκοινί, έτρεξε στό δάσος νά μάση ξύλα...

—“Εεεεε! Κύριε άρχηγέ!... Παιδιά!... Πρώτας
βοηθείας!... και τόν κρεμάσανε!... νοσοκόμος!, φώ-
ναζε ο Γιάννης κ’ έτρεχε κατά τόν άρχηγό.

Κατακίτρινος απ’ τήν τρομάρα του, κ’ άλαφια-
σμένος απ’ τόν τρέξιμο, δέν μπορούσε νά βγάλη λέξι.

“Αφου πέρασαν μερικές στιγμές και κάπως έσυνέ-
φερε, διηγήθηκε στόν άρχηγό πώς, εκεί πού μάζευε
ξύλα, είδε κρεμασμένον έναν άνθρωπο.

“Ο άρχηγός έκανα πώς δυσπιστεί λίγο, αλλά τέλος
έκαλούθησε τόν Γιάννη ως τόν τόπο... τού έγκλή-
ματος.

“Όταν έφθασαν ο Γιάννης τρέμοντας έδειξε άπό
μακριά τόν κρεμασμένον...

Μά άμα σίμωςαν περισσότερο είδαν ότι πρόσωπο
δέν φαινόταν, τόν καπέλλο ήπευτε πρós τά έμπρός

Φίλοι! σάν πρόσκοποι πού είνε, θα ξέρετε νά
κάνετε ένα τηλεγράφημα—κ’ αν δέν ξέρετε πρέ-
πει νά μάθετε. Λοιπόν στό έξής, τήν κίνησι πού θα
μού στέλνετε, νά τή γράφετε σάν τηλεγράφημα—
τόσο σύντομα. “Όσα και αν έχετε νά πήτε. “Όλα τά
πράγματα λέγονται σέ δέκα άράδες» είνε ένας σο-
φός. “Αλλά έπειδή έμεις δέν είμαστε σοφοί, μπορούμε
τέλος πάντων νά τά λέμε και σέ 15 και σέ 20, μά
δχι ποτέ περισσότερες. Αυτό δέ για νά διαβάζονται
εύχαριστότερα και νά μένη και χώρος γι’ άλλα
πράγματα, δημιουργικώτερα, άρα τερπνότερα. “Έτσι;

Α. Δ. Σανθ. — Περιμένω νεώτερα. **Γ. “Αψ.**, και
Σ. Καν. — Προσέξτε νά δήτε πόσες άράδες έγιναν
δλα εκείνα τά φιλογραμμένα χειρόγραφα σας. Βέ-
βαια ή τριήμερη έκδρομή στη Σιάτιστα ήταν κάτι
έντελώς ξεχωριστό· αλλά αυτό δέν σημαίνει ότι δλοι
οί άλλοι πρόσκοποι είνε ύποχρεωμένοι νά τήν δια-
βάσουν τρεις ώρες. “Ας συμπληρώνη λίγα πράγματα
κ’ ή φαντασία... Εύχαριστώ, κ. **Γ. Α. Βαβ.** Κι’ αυτό
πού λές θα γίνη, αλλά όταν ίκανοποιή δχι μόνο
έσας μά κ’ έμένα. Για νά μου λές ότι σέ παρεξή-
γησα, αγαπητέ κ. **Γ. Στιβ.** θα πη ότι πράγματι σέ
παρεξήγησα. “Όμως δέν μετανοώ απ’ τές εξηγήσεις
σου, φαίνεσαι ότι είσαι πολύ καλό παιδί, κ’ έτσι, σέ
τούλάχιστον δέν θα με παρεξηγήσης...

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

κ’ έκρυβε τόν δηθεν πρόσωπο... “Ο Γιάννης έτρεβε τά
μάτια του... Τέλος πάντων τόν ξεκρέμασαν τόν κρε-
μασμένο του, μά αντί άνθρωπο βρήκαν άγέρα... Κά,
χά, χά, τότε άντήχησαν εις βάρος τού Γιάννη.

—Γιάννη, Γιάννη, τού είνε ο άρχηγός. Πήρες τ’ έ-
χερα γι’ ανθρώπους, πρόσκοπος έσύ!...

“Ο Γιάννης κοκκίνησε απ’ τήν τροπή του...

Τότε ο άρχηγός μισογελώντας τού λέει:

—“Αν δέν έρχόσουνε, όπως σου είνε, δέν θα τρέ-
μαζες τόσο. “Αλλη φορά ν’ άκους τί σου λέν και νά
βλέπης πιδ καλά.

“Ο Γιάννης άκόμη νά συνέλθη...

Χίος.

ΓΕΩΡ. Κ. ΠΛΟΥΜΗΣ
Έν)χης 1. Ο. Χ.